

מת (באר שבע) 51102-07-24 - מואומן אבו טהה (עציר) נ' מדינת ישראל

מ"ת (באר-שבע) 51102-07-24 - מואומן אבו טהה נ' מדינת ישראל מחוזי באר-שבע
מ"ת (באר-שבע) 51102-07-24
מואומן אבו טהה (עציר)
באמצעות ב"כ עו"ד מוחמד רחאל
נגד

מדינת ישראל
באמצעות ב"כ עו"ד מוחמד סולימאן - פמ"ד
בית המשפט המחוזי בבאר-שבע
[01.04.2025]
כבוד השופט אהרון משניות
החלטה

1. בפניי בקשת המבקש שכותרתה "בקשה לעיון חוזר", ובה מתבקש בית המשפט להורות על שחרורו של המבקש לכמה ימים בכל תנאי שימצא לנכון, בכדי לאפשר לו לשאת לאישה את בת זוגו, ולחילופין להורות לשב"ס לאפשר עריכת טקס נישואין בתוך כתלי בית הסוהר.
2. נגד המבקש הוגש ביום 21.7.24 כתב אישום, אשר בו הואשם ביחד עם אחר בעבירות של יבוא והובלה של נשק, ונטען בו כי המבקש והאחר נכנסו מירדן לישראל כשהם נוהגים ברכב שבו הוסלקו מתחת למושב האחורי 33 אקדחים מסוג גלוק C19, כשהם מפורקים לשניים, וכן 33 מחסניות תואמות.
3. במקביל להגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרים של המבקש והאחר עד תום ההליכים, ובדיון שנערך ביום 6.8.24 הודיעו באי כוחם כי אינם חולקים על קיומן של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר, והסכימו למעצרים עד תום ההליכים, תוך שהם מבקשים לשמור לעצמם את האפשרות לטעון בהמשך כנגד עוצמת הראיות, לאחר שתוצא תעודת חיסיון ולאחר שתתקבל פרפראזה על הראיות החסויות בתיק, ובית המשפט נעתר לבקשתם.
4. הבקשה הנוכחית הוגשה ביום 14.11.24, ובדיון ביום 21.11.24 התבקשה המשיבה להגיש תגובות של משטרת ישראל ושב"ס לבקשה, ואכן בדיון שלאחר מכן הוצגה בפני בית המשפט תגובה של שב"ס מיום 27.11.24, שנכתבה ע"י יועמ"ש מחוז דרום ונסרקה לנט במועד מאוחר יותר, אשר נטען בה בין היתר בסעיף 7 "כי אין הוראה חוקית המקנה סמכות למי מגורמי שב"ס לאפשר שחרור זמני כמבוקש בבקשה".
5. הדברים הללו נכונים כמובן, מהטעמים שפורטו בסעיפים הקודמים של התגובה, אולם ב"כ העורר ציין בצדק בדיון שנערך בפניי ביום 2.12.25, כי לא בכדי הבקשה הוגשה במסגרת ההליך הפלילי בתיק המ"ת, ולא באפיק המנהלי במסגרת עתירת אסיר, ובית המשפט אינו כפוף לנהלי שב"ס. עם זאת, ההלכה הפסוקה היא כי גם כאשר בית המשפט דן בבקשות מסוג זה באפיק הפלילי, עליו לתת משקל לנהלי שב"ס (ראו בש"פ 5857/17 בעניין קורובקוב (15.8.2017), פסקאות 36 - 38).
6. במהלך הדיון ביום 20.2.25, הוצגה לעיוני חוות דעת חסויה של משטרת ישראל מיום 11.2.25, אשר בה התנגדות לבקשת המבקש, בהסתמך על מידע מודיעיני, שמטבע הדברים לא ניתן לפרסם את תוכנו.

7. במקביל להליכים בפניי התקיים הליך גישור בין הצדדים, וביום 20.2.25 הגיעו הצדדים להסדר טיעון ביניהם, שבמסגרתו הוגש כתב אישום מתוקן, שבו הופחת מספר האקדחים שהמבקש והאחר הואשמו בהברחתם ל-28 אקדחים, ושניהם הורשעו בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום המתוקן, הופנו לקבלת תסקירים של שירות המבחן, ומועד הטיעונים לעונש נדחה ליום 19.5.25.
8. לאחר שהנאשם הורשע בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, כבר לא עומדת לו חזקת החפות, ועסקין בעבירות אשר קיימת בהן חזקת מסוכנות סטטוטורית, לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996, וכשעבירות מסוג זה מתבצעות בתקופת מלחמה - עילת המסוכנות מתעצמת.
9. יוצא אפוא כי לא רק שלא עלה בידי המבקש להפריך את חזקת המסוכנות הסטטוטורית, שקיימת כאמור בעוצמה גבוהה בהינתן העובדה שהעבירות בוצעו בתקופת מלחמה, אלא שלפי האמור בחוות הדעת החסויה של משטרת ישראל, קיים מידע מודיעיני שאף הוא מחזק את מידת המסוכנות שנשקפת מהמבקש.
10. זאת ועוד, גם נהלי שב"ס שמסדירים נושא זה של חופשות אסירים בפקודת נציבות 04.40.00, אינם מאפשרים הוצאת עצור לחופשה, גם לא לחופשה מטעמים מיוחדים, כעולה מסעיף 7 לפקודה, וכפי שמפורט בתגובת שב"ס לבקשה, שהוזכרה לעיל.
11. בנסיבות אלה, לא מצאתי כל הצדקה להיעתר לבקשת המבקש ולהורות על שחרורו של המבקש ממעצר למשך כמה ימים כפי שביקש, ולכן אני דוחה את הבקשה העיקרית שביקש ב"כ המבקש בבקשה.
12. עם זאת, עדיין עומדת בפני המבקש האפשרות החלופית שצוינה בבקשה, לבקש לערוך את טקס הנישואין בין כותלי בית הסוהר. אלא שלצורך זה על המבקש לפנות בבקשה מתאימה לרשויות שב"ס, ולמצות הליך מנהלי בהתאם לנהלי שב"ס, ורק אם לא קיבל את מבוקשו בהליך המנהלי, באפשרותו לפנות לבית המשפט ולבקש את סעדו באמצעות עתירת אסיר שבאפשרותו להגיש.
- ניתנה היום, ג' ניסן תשפ"ה, 01 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.